

KÉKCSEI HÍRADÓ

HELYI KÖZÉLETI LAP • VII. évfolyam, 4. szám • 2012. DECEMBER

Karácsonyi köszöntő

*Kedves Kékcseiek!
Kedves Olvasó!*

Közeledve az év végéhez kis számvetést végeznek az emberek, most én is így tettem. Ennek eredményeként arra jutottam, hogy büszke vagyok a falum népére, meghatódva tapasztalom nap, mint nap azt a szeretetet, összetartást, segítőkészséget, ami a kékcsei emberekből árad. Nem sorolok itt fel mindent, ami ebben az évben történt, mert kevés lenne rá ez a lap. A szépséges májusi köszöntőtől a csodálatos Adventig. Az éneklés, a barátságos vendégszeretet, az egység, ami itt Kékcсэн létezik, az csak itt van. Ez nekünk természetes, de egy kívülálló vagy újonnan érkező barát mind észreveszi. Az év során több alkalommal hallgattam a dicséretet a falu népéről, ha idegen ember járt itt. Ez történt a minap is, amikor Kékcse történetének írója Ladányi András a falunkba érkezett. Rendkívülinek tart minket, pedig jó néhány népet ismer, jó sok könyvet írt már. Én is ezt mondom, rendkívüliek vagyunk. Szeretném, ha megtartanánk ezt az egyszerűséget, őszinte értékeket melyek bennünk élnek,

*Egy pillanatnyi igazság
megszépítheti
És meg is fogja szépíteni
a világot.*

*Egy pillanatnyi béke
megmentheti
És meg is fogja menteni a világot.*

*Egy pillanatnyi szeretet
tökéletessé teheti
És tökéletessé is fogja tenni a világot!*

mert más emberek számára sok örömet szerzünk vele és mi is csak ezzel együtt lehetünk boldogok.

Eljött a karácsony amit mindig örömmel várunk.

Ilyenkor minden ember elcsendesedik, szeretete határtalanná válik és szereteteivel, boldogan tölti a legszebb ünnepet, a karácsonyt. Akik távol van-

nak egymástól azok is gondolatban együtt éreznek minden pillanatot.

Kívánom, hogy minden kedves Kékcsei lakos és minden kedves Olvasó is ilyen, szeretetben, töltsa a karácsonyt és a 2013. évet!

***Áldott, békés karácsonyt
és boldog új évet kívánok!***

Szekeres Katalin
polgármester

Készül Kékcese története...

Kékcese Község Képviselő-testülete 2012. őszén döntést hozott arról, hogy készüljön Kékcese településről egy olyan hiteles dokumentum, amely a létrejöttétől a mai napig tartalmazza minden fontos dolgot, amely az utókor számára képet ad a faluról, az emberekről.

Több mint egy éve Harcsa Bertalanné és Gergely Eleménné a faluban komoly néprajzi gyűjtést végeznek, munkájuk során folyamatosan kerülnek elő azok a csodálatos értékek, emlékek melyek eddig csendben várták azt a napot, amikor újra csilloghatnak, szép érzéseket kelthetnek bennünk, vagy felidézhetik a régmúltat.

Hihetetlen mennyiség és érték kerül elő, ezért a tervezetben egy két kötetes könyv és egy hozzá tartozó csodálatos fotóalbum készül. Hogy mennyire szép a természeti környezetünk? Azt majd a fotóalbumban mindenki látni fogja, ha esetleg naponta nem is ilyen rácsodálkozó szemmel járna el mellette. Hihetetlen...

A könyv műfaja nem is tudom pontosan mi lesz, talán szociográfia vagy bármi, egy biztos tele lesz felbecsülhetetlen értékű adatokkal, érzésekkel, történetekkel, az életünkkel, a falu lelkével.

Ezt a könyvet Ladányi András író – szociográfus készíti, természetesen a kékcesei emberek közreműködésével. Egy ilyen munka egy-két évig készül, addig majd mindenki megismerkedik Ladányi úrral, aki fényképezőgéppel keresi az értékeket, interjúkat készít, ismerkedik velünk.

Itt szeretnék kérni mindenkit, akinek birtokában van olyan értékes dokumentum, történet, esemény, fotó, használati tárgy, vagy bármi, ami úgy gondolja, hogy ezt a könyvet gazdagítja, az kérem, keressen meg és egyeztessünk. A rokonokat, barátokat is kérem, hogy kérdezzék, mert biztos, hogy őriznek szülőfalujukról egy-egy szép emléket, mellyel néha álmodoznak.

A későbbiekben támogatókat is fogunk keresni, akik az elkészített könyv nyomdai munkáinak költségét segíte-

nek előteremteni. Akkor fogok ezzel megkeresi vállalkozásokat, magánembereket, elszármazottakat, egyházakat és még sok mindenkit, amikor már látják, hogy mi az az érték, melyet érdemes és büszkeség támogatni. Kékcsén olyan páratlan összefogás és segítőkészség van, hogy egyetlen percig nem jut eszembe, hogy veszélyben lenne a könyv kiadása.

Egy idézte jutott eszembe:

„...hogyha e földön jár az ember könnyen, szabadon szétszórt szép csodákra lép, és a csodák közt, egy szabályos könyvben találkozik a költemény s a kép...”

Szeretném, ha mához két évre minden család olvashatná a könyveket, nézegetné a csodálatos képeket magunkról, rácsodálkozna a mi falunk és életünk szépségére, értékére és mély érzésekkel őrizné szívében azt.

Szekeres Katalin
polgármester

Jaj de jó! jaj de jó! Megérkezett Téliapó!

Így köszöntötték december 5-én az óvodások a várva várt Mikulást. Hagyományainkhoz híven már napokon át lázasan készültünk a fogadására. Díszítettük, szépítettük a csoportszobákat, verseket, dalokat gyakoroltunk, hogy műsorral kedveskedjünk a szülőknek, gyerekeknek, és első sorban a Mikulásnak, aki végre megérkezett.

Először a kislányok fogadták:

„Arany szívű Mikulás, nézd milyen csinos vagyok,

Tarka szoknyám térdig ér, csizmácskáim nagyok.

Megismétlem még egyszer, csizmácskáim jó nagyok,

Beleférjen biztosan, minden, amit kapok!”

A kisfiúk sem hagyhatták ezt szó nélkül, köszöntötték illendően:

„Nagyszakállú Mikulás! Nézd, milyen fess vagyok!

Sehol árva folt sincsen, ingem, gatyám nagyok.

Mindezen túl, ide süss, a csizmáim nagyok, hogy beférjen minden, amit kapok!

Megismétlem még egyszer, csizmácskáim jó nagyok,

Hogy biztosan beférjen biztosan, minden, amit kapok!”

Ugye, te vagy a Mikulás? Nyomban megismertelek.

A szép piros kabátodban rögtön észre vettelek.

Ezt a nehéz zsákot messzire kell cipelned?

Én már erős fiú vagyok, én szívesen segítek.

A műsor megtekintése után a Mikulás átadta a megérdemelt ajándékokat. A gyerekek bátran léptek a Mikulás elé, átvették, és megköszönték az ajándékot. Akadt, aki félve közelített hozzá, többen megsimogatták, kezét fogták vele, és válaszoltak a kérdéseire.

A gyermekek boldogan és meglepődve szembesültek azzal, hogy a Mikulás nem egy, hanem két csomagot is hozott számukra. Köszönetünket fejezzük ki a Kisebbségi Önkormányzat tagjainak, hogy az óvodai szülői munkaközösséggel karöltve ezt a kellemes meglepetést biztosították a gyermekeink számára.

Az ajándék kiosztása után megköszöntük a Mikulásnak, hogy eljött hozzánk, igaz, hiányoltuk a krumposzt, reméljük, jövőre elkíséri, és a gyerekek is megismerhetik. A gyerme-

kek csodálkoztak, hogy senki sem kapott virgácsot, szerintük, egy – két gyerekek az is járt volna.

Búcsúztunk a Mikulástól, az ajtóit kísértük, búcsúszaivaikat ekképpen idézzük:

„Kedvetekért jövőre is teletömöm a zsákomat, ezer évig megtartom ezt a jó szokásomat.”

Rinkó Istvánné
óvodavezető

Arany minősítés asszonykórusunknak

Arany minősítést kapott a Kékcei Asszonykórus a II. Országos Népek Tánca, népek zenéje rendezvényen.

A szegedi középöntőben való szereplést követően nagy izgalommal vártuk az értesítést, hogy az asszonykórus továbbjutott-e a döntőbe. A várva várt értesítés megérkezett a Hontravel Kft. ügyvezetőjétől, döntőbe jutott az asszonykórus, mely 2012. december 7-9.-én kerül megrendezésre Szegeden. Mindenki örült a hír hallatára, Téglás Dezső tanár Úr is meglepődött, mikor tudattuk vele, hogy az asszonykórus bejutott a döntőbe. Ezt követően elkezdődött a lázas felkészülés. Az első próbán megbeszéltük, hogy változtatunk az eddig előadott népdalcsokron, mivel még nagyobb eséllyel akartuk magunkat megméretetni a döntőn. A próbákon minden csapattag ott volt, soha nem hiányzott senki, ebből is látszott, hogy mindenki szíve ügyének érezte a felkészülést, és sok esetben kemény kritikát fogalmaztunk meg önmagunkkal szemben. A faluba lévő emberek is megtudták, hogy döntőbe jutott a Kékcei Asszonykórus, és sok-sok biztatást kaptunk a döntőben való szerepléshez. Elérkezett az elutazás napja, és az asszonykórus tagjait, szurkolók lelkes tábora is elkísérte, mely nagy erőt adott a szerepléshez. A II. Országos népek tánca, népek zenéje rendezvény sorozat döntőjén az est fénypontjai a Népdalkör kategóriában a Kékcei Asszonykórus tagjai voltak. Minden szem ránk szegeződött mikor bevonultunk a színpadra, és felsorakoztunk Téglás Dezső tanár Úr citerája mellé. A bevonulásunkat viharos taps fogadta, melyhez a csoportot elkísért lelkes szurkolók is hozzájárultak. Az előadás végén, az utolsó népdalt énekelve, már tapsolt a közönség, és jó volt hallani a szurkolók soraiból, hogy „szép volt lányok, asszonyok”. Másnap elérkeztünk a döntő eredményhirdetéséhez. Mindenki izgatottan és feszülten várta, de még is mosolygós arccal, mivel éreztük, hogy jól sikerült a produkciónk. Az eredményhirdetés kategóriánként történt. A népdalkör kategóriában bronz, ezüst, arany fokozat volt az elérhető. A kórus tagjainak a szeme sem rezdült, mikor a Hontravel Kft. ügyvezetője a színpadra érkezett, és elkezdte a nép-

dalkör kategória eredményeit hirdetni. A bronzminősítésnél nem hangzott el a csapat neve, mindenki izgatottan nézett egymásra, és mondogattuk, lehetséges, hogy ezüst fokozatot értünk el. Kihirdették az ezüstminősítést elért csapatok nevét, de a Kékcei Asszonykórus neve itt sem került említésre. A csapattagjainak szemében megcsillant az öröm, és már akkor egyre biztosabban éreztük, a győzelmet. Elérkezett az aranyminősített csapatok értékelése. Bemondták a várva várt eredményt, a Kékcei Asszonykórus aranyminősítést szerzett. Mindenki

ujjongott, tapsolt, és néhány csapattag szemében az örömkönnny is kicsordult, mikor színpadra szólították az Asszonykórus vezetőjét az oklevélért, és az utazási támogatásért. A Kékcei Asszonykórus köszöni szépen a sok-sok biztatást, amit kaptunk, és reméljük mindenki elégedett az asszonykórus teljesítményével. A Kékcei Asszonykórus nagyon örül annak, hogy községünknek hírnevet, és elismerést szerezhetett, hiszen sok résztvevő soha nem hallott még Kékcele településről.

Nyicsák Sándorné
az asszonykórus vezetője

Karácsonyi vásár

Első ízben rendeztünk Karácsonyi vásárt Adventi vasárnap délutánon, melynek óriási sikerre volt.

Az Asszonykórus tagjai, az óvónők, a tanárok, a konyha dolgozói, a hivatal dolgozói és sok kedves barátunk kreatív segítségével csodaszép asztali díszeket, mézeskalács házikókat, kopogtató ajtódíszeket, kis Betlehemet és még sok-sok mindent

készítettek, melyeket egy-kettőre megvásároltak.

Advent negyedik vasárnapjára újra készültek meglepetés szépségek, készül a finom illatos krampampuli, és a híres szeretettel teli mákos beigli.

Mi történik iskolánk falai között..

A tanévkezdés után néhány hét elteltével a gyerekek már lassan készültek az őszi versenyekre. Ki magyarból, matematikából, ki a sportban mérte össze tudását. Kihívás ez a gyerekeknek, s öröm a szülőknek és a pedagógusoknak, akik ilyenkor láthatják munkájuk gyümölcsét.

Tanulóink a következő versenyeken vettek részt:

„Édes anyanyelvünk” Helyesírási verseny – Gyulaháza

- Szalai Flóra 3. osztály
- Tarapcsák Nóra 3. osztály
- Gaál Éva 4. osztály
- Kropok Dániel 8. osztály
- Dienes Dániel 8. osztály

Hangoztató verseny – Gyulaháza

- Hamza Boglárka 2. osztály
- Orosz Fanni 2. osztály II. helyezés

„Oh természet, oh dicső természet” Természetismereti verseny – Gyulaháza

- Bodnár Bálint – Bodnár Péter II. helyezés
- Nagy Patrik – Pál Sándor VI. helyezés

Sportversenyek – Gyulaháza

- Lakatos Zoltán 1. osztály
- Barati Ferenc 2. osztály
- Lakó Martin 3. osztály
- Brád Krisztián 4. osztály
- Harcsa Zoltán 5. osztály
- Horváth Ervin 6. osztály
- Oláh László 6. osztály
- Lakatos Attila 6. osztály
- Horváth Krisztián 6. osztály
- Jónás Ádám 6. osztály
- Balogh Roland 6. osztály
- Kiss Csaba 6. osztály
- Sinka Martin 6. osztály
- Horváth Erik 8. osztály

„Világszép nádszálkisasszony” – Tuzsér

- Dienes Dávid 3. osztály II. helyezés
- Lakó Martin 3. osztály
- Lakatos Klaudia 4. osztály
- Oláh Elizabet 4. osztály

A tanulás mellett számos helyi program tölti ki diákjaink minden-

Izgalmas tanítási óra a projekthéten

napjait. Délutánonként sem csendesedik el az iskola. A folyosó egyik végéről a zongora, másíkról a citera hangja csendül fel. Kottával a kezükben rohannak a gyerek a tanteremről tanteremre.

De már szerepeket tanulnak, drámajátékokkal próbálgatják tehetségüket, ünnepi műsorokkal készülnek. Október 23-án az 1956-os forradalom emlékére a 7-8. osztályos tanulók adtak ünnepi műsort, de megemlékeztünk az aradi vértanúkról is.

Projekthéten, témahéten – érdekes feladatokkal, programokkal teszik változatossá a tanítási órákat.

Nagyon népszerűek a gyerekek körében a délutáni sportrendezvények.

Ópusztaszeren kirándultunk, ahol a csodálatos Feszty-körkép, emlékpark és bemutató adott gazdag élményt a kirándulóknak.

Decemberhez közeledve már lázasan várják a gyerekek a Mikulást, verssel, zenével, vidám ünnepi műsorral csalogatják a várva várt ajándékokat.

Az adventi készülődés különleges hangulata az utolsó

hetekben felkészíti a gyerekeket a karácsonyra az év legszebb ünnepére.

Mikulásünnepség

Röpülnek a napok, a gazdag programok, tanulás között, szinte még itt cseng a fülünkben a szeptemberi első csengőszó, de már a félévi osztályzás kopogtat az ajtóknak.

Sok munka áll a gyerekek, szülők és a pedagógusok mögött. Ez tölti meg iskolánk falait reggeltől estig.

Iskolások adventi műsora

Sikerrel zárultak a Start munkaprojektek

Önkormányzatunk három projektet valósított meg 2012 évben a Start munkaprogramok keretében.

Mindegyik esetében elmondhatjuk, hogy sikeresen valósult meg, gyarapodott a község a Kossuth utcán 400 méter járdával, A Fő utca alvégesi szakaszán vízelvezető árkokkal, fóliasátrakkal, mezőgazdasági gépekkel gyarapodtunk, traktort pótkocsit, ág aprítékoló gépet vásároltunk.

Az uborka, bab és burgonya termelésünk gazdaságos volt, igen ügyesen dolgoztak benne az emberek. Magukénak érezték, örültek a munkájuknak, annak eredményét látták és látják a mai napig. Most a téli időszakban sem tétlenkednek, ég a munka a kezük alatt. Megtanultak seprűt kötni, kosarat fenni. Lakatos József nagy mester aki a munkáját nagyon nagy hozzáértéssel és tisztelettel végzi, megtanította Őket ennek a munkának nemcsak a végzésére, hanem az értékét tisztelni is. Hiszen ez kézműves munka nem egy gépsoron végzett élettelen műanyag vödör gyártás, ami személytelen csak egy tárgy.

Ezzel a seprűvel, kosárral beszélget aki készíti, gondolkodik rajta hová kerül, milyen sorsa lesz, és majd aki használja az is gondolkodik, hogy vajon ki köthette és mit gondolt vagy kívánt munka közben. Egyszóval ebben élet van, érzéseket hordoz. Ezt minden ember megtanulta és kellően tisztelték a vesszőt, amivel dolgoztak, hiszen a Jóska közben mesélt történeteiből megtudtuk, hogy évszázadokon át megélhetést nyújtott sok család számára és illett ezért minden porcikáját felhasználni, megbecsülni. Ő is így tanulta valamikor Édesapjától, aki már idős, beteges, de igen nagy tiszteletnek örvendő ember a faluban.

Köszönjük Jóskának, hogy nemcsak a munkára hanem emberségre és tiszteletre is tanítja az embereket, ami értékes tanulság mindenki számára.

A következő évben is folytatódik a munka, nyert az Önkormányzat pályázata, reméljük munkát tudunk biztosítani 60-70 ember számára, ők pedig a munkájukkal értéket teremteni a falunak.

ÖRÖKÜL

Karácsony táján az emberek megpróbálnak a szeretet és a béke köntösébe bújni, hogy ezek az érzések kívül-belül átmelegítsék őket. A családtagok, közeli és távoli rokonok, barátok felkeresik, esetleg valami csekélységgel meg is ajándékozzák egymást ilyenkor. Pár éve én is egy nagyon kedves és testet-lelket melengető, szeretettel teli ajándékot kaptam a nagymamámtól, azon a bizonyos karácsonyon utoljára, örökre és örökül. Egy vers volt, amit azóta is őrzök a szívemben....

Most ezzel a költeménnyel szeretnék én is minden olvasónak Istentől megáldott, békés karácsonyi ünnepet kívánni!

A karácsonyi ajtó

Emlékszem, rég volt. A bezárt ajtót hosszú estéken remegve lestem.

Vártam nyílását azon a sok-sok felejthetetlen

szép, gyermekkori karácsonyestén.

Kipirult arccal, dobogó szívvel, úgy vártam, mikor fordul a zárja, mikor tárul fel, mikor ragyog fel a titkok fája.

Ó, hogy csábított minden kis ága!

Rég volt ... azóta évek repültek, és messziről int már az öregség, s azt veszem észre, felnőtt, vén gyerek,

– ez már nem emlék, –

a karácsonyi ajtót lesem még!

Ó, de már többet tudok azóta!

Gazdagabb titkok hívnak és várnak!

Ragyogóbb minden karácsonyfánál,

mit a szem nem láthat

országában a dicső Királynak!

Tudom, az ajtó egyszer kitarul.

S jöhetnek gondok vagy szenvedések,

ez ad most nékem derűt, nyugalmat,

hogy ott az élet

az ajtó mögött ... s már küszöbén élek!

Kocsiné Nyicscák Emma
biz. tag

Testvér települési kapcsolat született az erdélyi Bogárfalva és Kékcsé községek között

Farkaslaka Község Helyi Tanácsa (Hargita megye, Románia), mint Bogárfalva község közigazgatási területének illetékes szerve valamint Kékcsé Község Önkormányzati Képviselő-testülete 2012. október 21-én Bogárfalva és Kékcsé települések testvér települési kapcsolatának kialakítására együttműködési megállapodást kötöttek.

Az együttműködési megállapodás aláírására ünnepélyes keretek között Székelyudvarhelyen került sor, ahova mi, mint a megállapodás kezdeményezői, utaztunk el. A Megállapodást Kovács Lehel Polgármester Úr és Szekeres Katalin Polgármester Asszony írták alá.

A testvér települési megállapodás célja, hogy fejlesszük és ápoljuk a kétoldali kapcsolatokat a határon túli magyarsággal. Az oktatás területén is támogatni szeretnénk a településeinken működő oktatási intézmények kapcsolatfelvételét, a diáksport kapcsolat kiépítését, a diákok cserelátogatását. Szeretnénk elősegíteni a fiatalok közötti baráti kapcsolatfelvételeket, a társadalmi, kulturális, sport, és egyesületi élet szervezetei közötti találkozók minden olyan formáját, amely az együttműködést, a két település kapcsolatát erősíti, lehetőséget biztosítanak közös programok szervezésére.

Ennek érdekében testvéróvodai együttműködésről állapodtak meg az Arany Laci Művészeti Bázisóvoda és Egységes óvoda-bölcsőde valamint a Bogárfalvai Óvoda vezetői, Magyarai Hilda Katalin óvónő és Rinkó Istvánné óvodavezető. Az Arany János Általános Iskola igazgatója Lesku Miklós a

Bogárfalvi Elemi Iskola tanítójával, Bakó Csillával kötött testvériskolai együttműködési megállapodást.

És miért éppen Bogárfalvára esett a választás? Azt gondolom, hogy Kékcsén erre a kérdésre már sokan tudják a választ. Nem egyszer és nem kétszer jártak már a kékcséi közül többen is ebben a kedves erdélyi faluban.

Bogárfalva

Bogárfalva (Románia, Erdély, Hargita megye) Székelyudvarhelytől 11 km-re északnyugatra a Bogár-patak völgyében Szentlélekkel összenőve fekszik. A hagyomány szerint a falu a nevét első telepeséről, Bogár Andrásról kapta, aki a Szenta-hegyen, a temetővel szemben építette fel tanyáját. 1566-ban Bogartfalwa néven említik először. 1567-ben Bogárfalva 8 kapuval szerepel. 1614-ben a lakosság 18 fő volt, 1830-ban a lakóság 224 fő. 1910-ben a falu lakossága elérte a 439 főt. A 2002-es népszámláláskor Bogárfalvának 289 lakosa volt.

Orbán Balázs – a Legnagyobb Székely – még így ír a településről: „A Diafalvánál eredő Bogárpataka már a Nyikó vidékéhez tartozik, hol a patak az északi irányból letörtető Nyikóba

ömlik, ott fekszik Szentlélek és filiája, Bogárfalva.”

A kis falunak soha nem volt temploma, a hívek a szomszédos Székely-szentlélekre jártak misére. 2000-ben az alig 250 lélekszámú közösség templomépítésbe kezdett, és 2003. május 13-án Ft. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek szentelte fel a bogárfalviak fatimai Szűzanyának felajánlott templomát. Rendezték a templom előtti területet, ide hozták máshonnan az első és második világháború hőseinek az emlékművét. Domborműves emlékművet emeltek a Fatimai Szűzanya tiszteletére. Az emlékművek előtt a falu két régi székely kapuját is felállították, mert Bogárfalván is nagyon szép székely kapuk vannak. A faluban sétálva őrt álló, díszesen faragott, galambbúgos, fedett kapuk földbe gyökerezett kapulábakkal megalakított székely kapukkal találkozunk.

Bogárfalván működött egy tejfeldolgozó, de az utóbbi években átköltözött a Baknya-tetőről leereszkedő út kanyarulatába. A cég neve Gordon. Nevét a falu fölött emelkedő 953 m magas Gordon-hegyről kapta.

A Gordon-tetőn egy Krisztus kilátó épült. A Krisztus kilátóból gyönyörű panoráma tárul a látogatók elé. A szobor belsejében csigalépcső vezet a magasba a nyak részig. A 2011. évben felépült, **Jézus Szíve kilátó** a legmagasabb Krisztus ábrázolás Kelet-Európában.

Bogárfalva lakói szorgos, dolgozó székely emberek, akik büszkék a magyarságukra, a múltjukra.

Úgy gondolom, hogy a két településen élő emberekben sok a közös vonás, tulajdonság. Ezeknek a közös pontoknak a megtalálása a feladatunk az elkövetkező években.

dr. Debreczenszki Julianna
jegyző